

УДК677.019

Ольга ВНУКОВА, Вікторія ВИСОЦЬКА

Київський національний університет технологій та дизайну,
Україна

ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ СВІДОМОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ІНДУСТРІЇ МОДИ ЧЕРЕЗ «SLOW FASHION»

Метою роботи є дослідження можливостей «slow fashion» у формуванні екологічної свідомості майбутніх фахівців сфери індустрії моди.

Ключові слова: «slow fashion», «fast fashion», екологічна свідомість, майбутні фахівці сфери індустрії моди.

Постановка завдання. «Slow fashion» – повільна мода – це новий напрям у моді, за якого одяг купується не часто, у невеликій кількості і більш якісний, немає гонитви за трендами. Термін з’явився у 2007 р. завдяки Кейт Флетчер, яка протиставила повільну моду швидкій моді «fast fashion», коли іде перенасичення ринку неякісними речами за низьку ціну. Інтерес до екологічності у сфері моди викликаний надмірним споживацтвом та забрудненням навколишнього середовища. Серед принципів «slow fashion»: вибір одягу із екологічних матеріалів, якісного одягу, який прослужить довше; самостійне виготовлення одягу, ремонт та можливість пошиття одягу із вживаних речей. Оскільки даний напрям моди тільки почав утверджуватися, невивченим є його вплив на свідомість громадян. Тому ми поставили завдання дослідити можливості «slow fashion» у формуванні екологічної свідомості майбутніх фахівців індустрії моди.

Методи дослідження: аналіз літературних джерел з теми, опитування, спостереження, порівняння.

Результати досліджень. Екологічна свідомість – це сукупність певних поглядів, думок та емоцій, що відображають специфічний спосіб ставлення до природи, в основі якого лежить відповідне співвідношення конкретних потреб суспільства/групи/людини та природних можливостей [1, с. 96]. Проблеми формування екологічної свідомості відображено у працях Е. Гірусова, М. Дробноход, С. Дерябо, Т. Дрідзе, В. Ясвіна та ін. Екологічна свідомість складається із знань, емоцій та готовності людини до дій, які впливають на стан довкілля. «Теоретичний імпульс екологічній свідомості надає адекватне розуміння та формування екологічних потреб, які, в свою

чергу, є необхідною умовою та складовою теоретичної концептуалізації екологічної свідомості. Під екологічними потребами розуміють ті, задоволення яких не чинить екодеструктивного впливу на споживачів, середовище їх існування і життєдіяльності та сприяє екологізації довкілля» [1, с. 165]. Дане поняття стало часто вживатися, що пояснюється сучасною екологічною ситуацією. Виробляється дуже багато одягу. Неминуче постає питання утилізації як екологічної проблеми. Але якісні, екологічні речі мають високу ціну, що робить їх недоступними для пересічного споживача. Тому товари «fast fashion» є у пріоритеті більшості людей і, як наслідок, вплив їх виробництва на екосистему планети залишається досить високим.

Дослідження проводилося серед здобувачів вищої освіти різних рівнів (у КНУТД та Фаховому коледжі мистецтв та дизайну КНУТД) щодо захисту навколишнього середовища та ставлення до «slow fashion» та «fast fashion». В опитуванні взяли участь 32 особи. 97 % (31 чол.) вважають охорону довкілля важливим питанням; 78 % (25 чол.) – що можуть відігравати роль у захисті довкілля. Намагаються сортувати сміття 44 % (14 чол.), не купувати одноразовий пластиковий посуд – 34 % (11 чол.), більше ходити пішки або їздити на велосипеді – 19 % (6 чол.). 94 % (39 чол.) вважають, що бережливе ставлення до планети докорінно змінить індустрію моди. Усі респонденти виявили інтерес до «slow fashion» та бажання більше знати про цей напрям. Історія становлення та принципи «slow fashion» для переважної більшості здобувачів вищої освіти були невідомі. Всі опитані майбутні фахівці індустрії моди відмітили, що в своїй професії будуть працювати, дотримуючись принципів екологічності, використовуючи можливості індивідуального пошиву, виготовлення одягу із вживаних речей, що передбачається «slow fashion».

Висновок. Проведене дослідження дало змогу відмітити, що «slow fashion» має вплив на екологічну свідомість майбутніх фахівців індустрії моди, які мають навчитися берегти екосистему.

Література

1. Бойко І. І. Концептуальні виміри екологічної свідомості. Біоресурси і природокористування. 2013. № 1-2. С. 161-168.
2. Шедловська М. В. Означення та типи екологічної свідомості / М. В. Шедловська. Український соціум. 2011. № 2. С. 95-100.